

ЛІЗИНГ ЯК СПОСІБ ФІНАНСУВАННЯ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

Лізинг є особливим джерелом фінансування реструктуризаційних перетворень. За його застосування позичальник значно знижує понесені затрати на придбання необхідних основних засобів, адже об'єкт лізингу не відображається у складі активів підприємства – орендар не збільшує балансову вартість відповідної групи основних засобів і не відносить на валові витрати вартість отриманого активу [2, С. 320], та якщо джерелом фінансування реструктуризації виступатиме фінансовий лізинг, то основний засіб відобразатиметься позичальником одночасно і як актив, і як зобов'язання [2, С. 310], тобто, включивши об'єкт лізингу до складу необоротних активів і, відповідно, нараховуючи на його вартість амортизацію, ремонтуючи чи модернізуючи такий основний засіб, підприємство збільшуватиме як валові, так і фінансові витрати, тому що, згідно Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» [2, С. 311], отримання об'єкта у фінансову оренду прирівнюється до операцій з придбання такого об'єкта, що суттєво звужує межі використання даного способу фінансування реструктуризації.

Окрім цього, додаткові фінансові ресурси, для забезпечення реалізації програми реструктуризації, підприємство може отримати шляхом зворотнього лізингу, коли між ним, як виробником (власником) устаткування та обладнання і, водночас, як лізингоотримувачем, та лізинговою фірмою укладається лізинговий контракт, за яким остання купує у власника продукцію – устаткування та обладнання – і надає її йому ж у лізинг. Після закінчення терміну контракту товаровиробник має право викупити устаткування та обладнання – знову стати їх власником [1, С. 185]. За рахунок вказаного джерела, доцільно фінансувати реструктуризацію, що проводиться в межах антикризових заходів.

Зауважимо, що підприємство може виступати не лише в ролі лізингоодержувача, а й лізингодавця – передавати право володіння або користування предметом лізингу іншому учаснику лізингових відносин, залучаючи таким чином необхідні для забезпечення реалізації програми реструктуризації грошові кошти. Але якщо основний засіб передаватиметься у фінансовий лізинг, то така операція, згідно податкового законодавства, вважатиметься продажем необоротного активу і, відповідно, призведе не лише до збільшення валових доходів, а й до зменшення балансової вартості певної групи основних засобів [2, С. 309], що, в свою чергу, зумовить зміни у структурі майна лізингодавця. Якщо ж буде укладено договір операційної оренди, то основний засіб продовжуватиме значитись у складі активів орендодавця з подальшим нарахуванням на нього амортизації та наступним відображення усіх витрат, пов'язаних з ремонтом і поліпшенням об'єкту лізингу, обумовлених в договорі. Дохід лізингодавця збільшуватиметься на величину лізингових платежів [3, С. 319]. Такий спосіб залучення додаткових коштів є прийнятним для фінансування усіх видів реструктуризації, зокрема антикризової – надаючи у фінансовий лізинг незатребувані основні засоби, підприємство має змогу якісно змінити склад та структуру балансу, підвищити його ліквідність.

Література:

1. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 2 / Ред. кол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2001. – 848 с.;
2. 2. Енциклопедія господарських операцій. – Х.: Фактор, 2007. – 992 с.